

Anul XVI, Nr. 401

23 aprilie 2023

Duminica a II a după Paști
-a Sfântului Apostol Toma-

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -
ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

„În ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui“.

(Ioan XX, 19-31)

Învierea lui Hristos

Pr. Ciprian Florin Apetrei, 19 Aprilie 2023, Ziarul *Lumina*

„Hristos a înviat! Este salutul pascal ce ne călăuzește în cele 40 de zile ale serbării pascale. Acest salut este o mărturisire de credință pe care o face creștinul rostind aceste cuvinte pline de conținut teologic.

Pentru noi creștinii ortodocși Învierea lui Hristos stă la baza credinței noastre și este adevărul fundamental pentru teologia ortodoxă. În Învierea lui Hristos stă toată credința noastră. Hristos înviat nu este doar un personaj istoric, ci Fiul lui Dumnezeu Întrupat pentru mântuirea noastră, Care a murit pe Cruce și a înviat a treia zi, zdrobind cu moartea Lui moartea, dăruindu-ne viață veșnică.

Acum, în zilele binecuvântate ale Săptămânii Luminată, când fiecare zi este ca cea de Paști, noi creștinii trăim plener bucuria Învierii Domnului în care vedem garanția învierii noastre de la Parusie.

Din sintezele teologice ale imnografiei liturgice știm că: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le“. Deci prin Învierea Sa Hristos Domnul Vieții dăruiește viață celor din morminte, pentru că El s-a făcut „începătură celor adormiți, Întâi Născut din morți, ca să fie Însuși Începătorul tuturor în toate“ (Liturgia Sfântului Vasile cel Mare).

Sfântul Ioan Gură de Aur, în celebrul său cuvânt pascal, ne spune ca „nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului“, Care „sculându-Se din morți, începătură învierii celor adormiți S-a făcut“. Iar înviind Hristos „viața veșnică stăpânește“ și „nici un mort nu este în groapă“. Pentru că odată cu Învierea lui Hristos sufletele celor adormiți pot ajunge în Rai în urma judecății particulare.

„Învierea nu reprezintă eliberarea de trup, ci preaslăvirea lui de către Dumnezeu. În Hristos Cel înviat, țărâna trupurilor despre care vorbește Vechiul Testament (cf. Facerea 3, 19 și Psalmi 29, 9) nu se mai întoarce în pământ pentru a se topi în el, ci, fiind pentru totdeauna vie, ea urcă la cer în intimitatea însăși a vieții divine Treimice și rămâne pentru veșnicie Trupul viu al lui Dumnezeu Fiul. Învierea ne descoperă astfel importanța infinită a vieții noastre în trup, a vieții noastre în istorie, întrucât prin trup persoana umană se integrează în istorie. Învierea ne arată, așadar, că faptele noastre săvârșite în timpul vieții pământești vor avea valoare și rezonanță eterne“ (Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, Comori ale Ortodoxiei, pagina 171).

Învierea Domnului este garanția vieții noastre veșnice și când o sărbătorim mărturisim și nădejdea noastră că vom învia la a doua Lui venire „ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale“ (Liturgia Sfântului Vasile cel Mare) la Înfrișătoarea Judecată.

Pentru aceasta ne rugăm: „Apărătorul cel mare și Doamne, biruitorul morții celei veșnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de

laudă aducem Ție, noi robii Tăi și zidirea Ta. Cel ce ai biruință asupra morții, de moartea păcatelor slobozește-ne pe noi, care grăim: Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!“ Oare nu și inimile noastre au ars de frumusețea cuvintelor Sfintei Evanghelii? Nu ne-a cuprins și pe noi dorul de-a călători în această lume avându-L alături pe Hristos? În nenumărate rânduri am primit pe Hristos euharistic, ospătând din cina mântuirii precum Luca și Cleopa la Emaus. La fel cum s-a întâmplat cu Toma, s-a strecurat în gândul nostru, poate, inevitabila dilemă: oare să fi fost chiar așa? De aceea, cu fiecare sărbătoare pascală, ni se potolesc setea și foamea după Dumnezeu, se ostioiește dorul după Hristos; de fiecare dată, împreună cu Toma strigăm: „Domnul meu și Dumnezeul meu!“ Iar toate acestea se întâmplă pentru că proslăvirea Învierii Domnului înseamnă a mărturisi că El este chezașia învierii noastre, Izvorul nemuririi. Preamărind Învierea, ne întâlnim cu Marele Răstignit și Înviat, Care continuă să fie viu, aflându-Se mereu între noi și în noi, purtându-ne astfel spre zorile vieții veșnice. Am îndrăzni, oare, să ne întrebăm cum ne-ar fi viața fără Hristos Înviat? Oare nu scularea Sa din morți motivează toate actele credinței noastre? De aceea postim, ne rugăm, nădăjduim, năzuim, ne poticnim, cădem și ne ridicăm; ducem un război nevăzut cu patimile, cu tentațiile viclene și pizmașe ale trupului, ale lumii, ale celui rău tocmai pentru ca, la finele trecătoarei existențe pământene, să ne întâlnim cu Hristos Cel Răstignit și Înviat, Care să ne răsplătească truda, credința, așteptarea, îndelunga-răbdare prin sălășluirea în iubirea Sfintei Treimi.

Această realitate ne confirmă faptul că Hristos nu a înviat triumfalist spre a-și arăta puterea, spre a emoționa ori intimida. După ce a suferit moarte pe Cruce, Dumnezeiescul Răscumpărător S-a ridicat din mormânt ca să împace Cerul cu pământul, pe Făcător cu făptura Sa, zdrobind moartea și lanțurile iadului. Vasăzică, Domnul a înviat în interesul nostru, pentru mântuirea noastră, spre îndreptarea noastră. Luminatul Pavel spune, de altfel: „Iisus Hristos, Domnul nostru, a fost dat pentru păcatele noastre și S-a sculat pentru îndreptarea noastră“ (Romani 4, 25).

De aceea, cu fiecare sărbătoare pascală pregustăm din farmecul veacului viitor (Evrei 6, 5), retrăind un adevăr mângâietor și încurajator: nu mai trăim pentru noi, ci pentru Acela Care a murit și a înviat pentru noi, după spusele Sfântului Pavel, Apostolul (II Corinteni 5,15), căci cu toții suntem fii ai luminii și ai Învierii“.

*2023: ANUL OMAGIAL AL
PASTORAȚIEI PERSOANELOR
VÂRSTNICE ȘI ANUL
COMEMORATIV AL
IMNOGRAFIILOR ȘI
CÂNTĂREȚILOR BISERICEȘTI*

ÎNVIEREA MEA

„Învierea este, deodată, realitate istorică și realitate eshatologică, început și sfârșit de lume, devenindu-ne și nobil model cultural. Dar ea este totodată și un eveniment în continuă actualitate, care se petrece într-un „acum“ perpetuu: Astăzi! - cum repetă adesea slujbele Bisericii spre luare aminte. Despre orice eveniment, despre orice persoană nu te poți exprima cât de cât în cunoștință de cauză decât după ce a devenit al tău sau a ta, cu alte cuvinte să prinzi oarece drag. Chiar și cu Dumnezeu se petrece așa. Trebuie să devină „al tău“. Asta nu ca o formă de posesie, ci ca una de duioasă însoțire și de trăire, ca un mod de a te raporta apropiat. O să spun, așadar, acum, câte ceva despre Învierea mea! Despre cum se vede ea de pe versantul meu, unul nici mai bun, nici mai rău decât ale altora, dar care este al meu, dat mie de Dumnezeu și unde mă simt acasă. Un versant trecut - petrecut de toate anotimpurile, exprimându-se ele când mai blând, când, uneori, excesiv.

Ajungem în ziua Învierii după frumosul - parcurs al Postului Mare al Păresimilor și vedem cum este ea scăldată de o lumină cu totul aparte, oricum va fi fiind vremea afară. Persistă osteneala dulce a nopții albe, dar atât de luminată, de Înviere. Ai fost și la „a doua Înviere“, eventual chiar pe deal, la Patriarhie, unde însuși Preafericitul miruiește pe toți, vestind Învierea și dându-și binețe cu simpli credincioși. Dar, ce mirare, pentru moment nu te regăsești în incertitudinea minunatului Apostol Toma. Credința ți-e astăzi deplină, ți-a dispărut orice umbră de îndoială. E o lumină care vine cu osebite dinlăuntru. Și este și o atmosferă aparte. Cel cât de cât sensibil, cel care are ochi de văzut și urechi de auzit, dar îndeosebi cel care are inimă să salte simte în el o bucurie mai presus de fire și îi vine să zboare, în ceată veselă, cu toți cei pe care-i iubește și cu care se simte într-un duh. Lumea toată e a ta și te afli cuprins de o irezistibilă pace și bună-voire, acelea vestite și cerute de îngeri la nașterea Pruncului Iisus. Hristos este doar Împăratul Păcii! Lumina de pe fața oamenilor pare că a sporit și ea peste noapte. O lumină molipsitoare. Îți arde și-ți saltă inima precum odinioară celor doi drumeți spre Emaus, Luca și Cleopa, după ce petrecuseră pe drum convorbind cu Hristos Cel înviat, fără să-L recunoască, și pe care-L descoperiseră cu uimire când dispăruse deja de la masă, după ce binecuvântase pâinea și o frânsese pentru ei.

Învierea este cu precădere o sărbătoare a luminii. Învierea este înveșnicirea posibilității schimbării la Față pentru om, iar schimbare la Față înseamnă străluminare“.

(Costion Nicolescu, 16 Aprilie 2023, Ziarul *Lumina*)

PAROHIA VOVIDENIA

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

e-mail : vovidenia@gmail.com